

1867. Jun. 10-én fiam nagy-betegem jött. Intottam Krajczay
örvös úrért, s őtöle hallottam először, mid' nebesetűt.
"Ah, szavárság! Mondám. Ne én este jöth' előtök is."
"Mint afféka, hogy igaz. 12-én reggel megírtam e leve-
let. A hivatalos lapban megjelölt 12-én, jölvén a fel-
kintörök. Levelem mása. (Küldetésre)

(Emlékeztető, ~~F~~
de azé hittem (Xö h'ne.)

1259

Igen tisztelt Darátom,

Nem tudom mi lenne igaz, de már nap-
óta erősen beszéltek, hogy várnakora feje-
demi küldetéses késkül. Valami renthelt
emlegetnek. Ha még lehetnének, múltját el-
tölem e pohár! Én a koronás magyar
királynak bürgö loyális híve is engem
delmes jobbágya kívánok lenni; azt sem
tudom mi követhetnéne tennem, ha én
e fejedelem legfensőbb kegyet magamtól el-
hárítanám; de úgy értem, hogy ~~elvártam~~
e követhetnényt kelleme válaaxtanom inkább.
Értem én, s halávan elfogadom az esküet,
hogy ez által az irodalom azon ágának
legfensőbb figyelembe és burditásban né-
skésitése a cél, melynek én is igénytel-
len munkása vagyok; de az irodalom
nem fogadna el engem képviselőül, sem
én magamat annak nem tartom. Nem
adarnam hogy exensul mindannyi' kor-
gíngyosan ~~jelölgessek~~, ha egy-egy kiván-
teset tessék lantomon; vagy halgassa,
sacnért dobják szemembe.

Ha tehát valami kéréssem lehet
"à mes amis devenus Ministres": tzi.
veskedjenek oda hatni, hogy e ständék
vonassék vissza, mielőtt a nyilvántás,
sag által helyresem kényesebbé vál-
nak. "La fleur des champs", - egyéb
nem is illenék az én goublyakomban,
ha keserű gyárkou ez egyikenü öröme,
től is meg nem jöttök volna.

Bocsáts meg!

Pest, jun. 12. 1867. (reggel 6 órákor)
igaz tisztelő barátod Arany J.

Kivül. Nagyméltóságú báró Cöt-
vös főkef magyar kir. Minis-
ternek, s a M. T. Akadémia El-
nökönének teljes tisztelettel. Pesten.
Saját kezébe.

(A hivatalos lapot olvastam
8 1/2 órákor.)

A. M. Jóhann-Kennedy
monasterio,

I

